

Enkele jaren geleden (2018?) is in regering en 2° kamer (?) zorg geuit t.a.v. de kerkgebouwen eigendom van protestante gemeenten en katholieke parochies nu 80 % van Nederland niet of nauwelijks meer naar de kerk gaat. Het gaat om vaak monumentale kerkgebouwen, die niet verloren mogen gaan. Veel kerken zijn al aan de eredienst onttrokken ook in ons zo lange tijd katholieke Limburg. De gebouwen zijn afgebroken of hebben een andere bestemming gekregen. Het ontwikkelen van een kerkvisie is toevertrouwd aan de (burgerlijke) gemeenten, zoals bij ons Gulpen Wittem. Het merkwaardige doet zich nu voor, dat de gemeente een notitie over de toekomst van de kerkgebouwen heeft toegestuurd aan de 'kernoverleggen' in de diverse kernen in onze gemeente en niet aan de parochies -bestuurd door kerkbesturen- die eigendom zijn van de kerkgebouwen. Je zou toch mogen verwachten, dat die als eerste belanghebbenden, benaderd zouden zijn. Via het meedoen van parochianen aan diverse 'kernoverleggen' hebben inzicht gekregen in de notitie, maar we wachten als kerkbesturen nog op een officiële benadering. Dat neemt niet weg, dat we ons als kerkbesturen ook wel zorgen maken over de toekomst van onze kerkgebouwen. In de priesterraad van het bisdom heb ik al ervaren hoeveel parochiekerken aan de eredienst onttrokken zijn omdat de exploitatie niet meer mogelijk was t.g.v. het geringe kerkbezoek en de afname van de financiële mogelijkheden. In de parochies van cluster Morgenster hebben we nog niet te klagen. Ten dienste van onze parochies staan nog een tweetal 'goedkope' pastores, die door hun pensioen voor hun levensonderhoud niet afhankelijk zijn van wat zij als vergoeding van de parochies ontvangen. De (kerk)bijdragen van de parochianen zijn nog van dien aard, dat de normale betalingen gedaan kunnen worden. Maar we moeten er ook voor zorgen, dat we bij grote uitgaven waarvoor via monumentenzorg van het rijk maximaal 70% subsidie krijgen, zelf de overige 30% kunnen betalen. Denk aan restauratie kosten binnen in de kerk en aan de buitenkant; denk aan vernieuwing van het dak en restauratie van ramen. Bij de vraag naar de toekomst van de kerkgebouwen zal veel afhangen van de parochianen ter plaatse. In hoeverre blijft in hen het christelijk geloven overeind zodanig, dat ze ook de behoefte houden in hun kerkgebouwen samen te komen om dat geloof samen te vieren. En een volgende vraag: zijn de parochianen bereid om hun kerkgebouwen door hun financiële bijdragen in stand te houden? Zo niet, dan dreigt onttrekking aan de eredienst en verkoop; of een bestemming voor meerdere doeleinden, eventueel een andere eigenaar met mogelijk een gedeeltelijke huur door de parochie. Het is jammer dat we in coronatijd leven. Graag hadden we al in het afgelopen najaar met de parochianen avonden belegd om over dit soort problemen te praten. A. Reijnen, pastoor